Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 080 van 16 september 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat R. COLMAN**
Sint-Lievenslaan 172
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 17 november 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 7 november 2025 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*) en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*).

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "*RvV-wet*").

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 2.44 van de RvV-wet.

Gelet op de beschikking van 13 juli 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 22 juli 2026.

Gelet op de pleitnota van 14 juli 2026 ingediend door de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoeker wordt op 7 november 2025 door de politiezone Regio Rhode en Schelde aangehouden omwille van feiten van vereniging van misdadigers.

1.2. Op dezelfde dag neemt de gemachtigde van de minister een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*). Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING
Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ Regio Rhode en Schelde op 07.11.2025 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de heer:

naam: G.
voornaam: D.
geboortedatum: […].11.1985
geboorteplaats: Ongekend
nationaliteit: Moldavië (Rep.)

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:
Artikel 7, alinea 1:

- *3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;*

Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Regio Rhode en Schelde op 07.11.2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van vereniging van misdadigers.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

- *Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde .*

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Regio Rhode en Schelde op 07.11.2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van vereniging van misdadigers.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:
Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen2 om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Betrokkene is een bedreiging voor de openbare orde, zie motivatie artikel 74/14, 3° in het luik 'bevel om het grondgebied te verlaten'.

Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Regio Rhode en Schelde op 07.11.2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van vereniging van misdadigers.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

We stellen dus vast dat betrokkene met zijn uiteenzetting geen schending van artikel 3 EVRM aantoont. Om tot een schending van artikel 3 EVRM te kunnen besluiten, dient hij aan te tonen dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in Moldavië een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan folteringen of onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. Het louter ongestaafd aanvoeren van een vermeende schending van artikel 3 EVRM kan niet volstaan.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Regio Rhode en Schelde op 07.11.2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van vereniging van misdadigers.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

3° Betrokkene vormt een bedreiging voor de openbare orde .

Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Regio Rhode en Schelde op 07.11.2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van vereniging van misdadigers.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de betrokkene niet bereid is zich te voegen naar de administratieve beslissingen die ten aanzien van hem zijn genomen, dat hij derhalve het risico loopt zich aan de bevoegde autoriteiten te onttrekken en dat een minder dwingende maatregel van vasthouding in dit geval ondoeltreffend wordt geacht. Bijgevolg moet de betrokkene worden vastgehouden door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerstvolgende vlucht met bestemming Moldavië.
In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, D. D. – Administratief Assistent, gemachtigde voor de Minister van Asiel en Migratie, de Politiecommissaris van/de Korpschef van de politie van Regio Rhode en Schelde, en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Merksplas, de betrokkene, G., D., op te sluiten in de lokalen van het centrum te Merksplas vanaf 08.11.2025."

1.3. Op dezelfde dag neemt de gemachtigde eveneens een inreisverbod van drie jaar (bijlage 13*sexies*). Dat is de tweede bestreden beslissing. De motieven luiden als volgt:

"INREISVERBOD

Betrokkene werd gehoord door de politie van PZ Regio Rhode en Schelde op 07.11.2025 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.
Aan de heer:

Naam : G.
voornaam : D.
geboortedatum : […].11.1985
geboorteplaats : Ongekend
nationaliteit : Moldavië (Rep.)

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied(1).

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 07.11.2025 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

X 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

□ 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Om de volgende reden gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van 3 jaar:

Volgens het administratief verslag / TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Regio Rhode en Schelde op 07.11.2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feiten van vereniging van misdadigers.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11."

1.4. Op 23 december 2025 wordt verzoeker naar Moldavië gerepatrieerd.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt op dat verzoeker geen belang meer heeft bij zijn beroep tegen de eerste bestreden beslissing, nu hij op 23 december 2025 naar Moldavië werd gerepatrieerd en deze beslissing volledige uitvoering kreeg.

2.2. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 23 december 2025 werd gerepatrieerd naar Moldavië. Het bevel om het grondgebied te verlaten en de daarmee verbonden beslissing tot terugleiding naar de grens hebben aldus hun feitelijke uitvoering gekregen.

Met betrekking tot de in de eerste bestreden beslissing vervatte weigering om een termijn voor vrijwillig vertrek toe te staan, beschikt de verzoeker nog steeds over een belang. Uit de arresten van het Hof van

Justitie van 17 juli 2025, C-636/23, "*Al Hoceima"*, en C-637/23, "*Boghni"*, volgt dat een dergelijke weigering geen loutere uitvoeringsmaatregel is, maar een aanvechtbare beslissing met eigen rechtsgevolgen, in het bijzonder via artikel 74/11, § 1, tweede lid, 1°, van de vreemdelingenwet, dat een dergelijke weigering verbindt aan het verplichte opleggen van een inreisverbod. Het beroep is onontvankelijk wat betreft de beslissing tot terugleiding. Wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten en de erin vervatte beslissing om geen termijn toe te staan, blijft het beroep ontvankelijk.

2.2. Het beroep is onontvankelijk in zoverre het is gericht tegen de beslissing tot vasthouding, gelet op artikel 71 van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

"Schending van artikel 7, eerste lid, 3°, tweede en derde lid juncto artikel 74/14, §3 3° van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, schending van artikel 74/11,§1, tweede lid, 1° van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en schending van het vermoeden ven onschuld overeenkomstig Art. 6.2 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens

Verweerster nam op 7 november 2025 volgende beslissingen ten aanzien van verzoeker:

Bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering overeenkomstig artikel 7, eerste lid, 3°, tweede en derde lid juncto artikel 74/14, §3, 3° van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en

Inreisverbod overeenkomstig artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Voormelde beslissingen werden telkens genomen met volgende motivering:

"Volgens het administratief verslag / TARAP / RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Regio Rhode en Schelde op 07.11.2025 werd de betrokkene aangehouden omwille van feilen van vereniging van misdadigers.

Gezien de ernst van deze feiten kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schade."

Aldus wordt geoordeeld dat het beweerdelijk gedrag van verzoeker de openbare orde zou kunnen schaden en dit op basis van vermeende feiten.
Er wordt immers verwezen naar feiten waarvoor verzoeker louter werd verhoord. De desbetreffende beslissingen werden aan verzoeker ter kennis gebracht nog voor het verhoor goed en wel geëindigd was.

A fortiori, werd verzoeker zelfs op het ogenblik van de beslissingen d.d. 7 november 2025 nog niet formeel inverdenkinggesteld door de onderzoeksrechter.

Het vermoeden van onschuld zoals gewaarborgd door art 6.2 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens wordt bijgevolg manifest met de voeten getreden.

Dit artikel luidt immers als volgt:

"Eenieder. die wegens een strafbaar feit wordt vervolgd, wordt voor onschuldig gehouden totdat zijn schuld volgens de wet bewezen wordt."

Derhalve dient te worden vastgesteld dat de feiten van vereniging van misdadigers op basis waarvan de eerder vermelde beslissingen d.d. 7 november 2025 werden genomen door verweerster, enige grondslag missen nu verzoeker voor onschuldig dient te worden gehouden voor deze feiten zolang deze niet bewezen worden verklaard.

2.
Het betreft hier dus een flagrante schending van artikel 7, eerste lid. 3° , tweede en derde lid juncto artikel 74/14, §3, 3° en artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen door te oordelen dat op

basis van vermeende feiten kan worden afgeleid dat het gedrag van verzoeker de openbare orde zou kunnen schaden en dit des te meer gelet op het gegeven dat verzoeker op het ogenblik van dé door verweerster genomen beslissingen d.d. 7 november 2025 zelfs nog niet in verdenking werd gesteld door de onderzoeksrechter.

Schending van artikel 8 ven het Europees Verdrag voorde Rechten van de Mens

Het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven wordt gewaarborgd door artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)I

"1. Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

2 Geen Inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht. dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, dc openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. "

De bescherming die artikel 8 EVRM biedt, beperkt het gezin hoofdzakelijk tot de ouders en de (minderjarige) kinderen.

Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., Asylum and the European Convention on Human Rights, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan van een door artikel 8 EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt'

Het bevel om het grondgebied te verlaten en het inreisverbod, belet verzoeker zijn contacten met zijn familieleden te onderhouden nu deze laatste onder andere in Duitsland zijn gevestigd.

2.
De verplichtingen van artikel 8 EVRM zijn bovendien garanties en zijn aldus niet enkel van louter praktische regeling (EHRM 5 februari 2002, Conka / België, S 83).

Ook diverse arresten van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens bevestigen dat de evenredigheidsafweging op basis van concrete en uitzonderingscriteria dient te geschieden, wat in casu niet het geval is. In de recente zaak SHAKUROV v. RUSSIA (Application no. 55822/10) 5 juni 2012, besliste het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in die zin.

3.
Er is bijgevolg sprake van een familie- en gezinsleven dat moet worden beschermd.

Aldus schenden de beslissingen d.d. 7 november 2025 met het bevel om het grondgebied te verlaten, evenals het grondgebied van de staten van die het Schengenacquis ten volle toepassen waaronder Duitsland (bijlage 13), en het inreisverbod, artikel 8 EVRM."

3.2.1. Verzoeker voert de schending aan van artikel 7, eerste lid, 3°, tweede en derde lid, *juncto* artikel 74/14, § 3, 3°, van de vreemdelingenwet, van artikel 74/11, § 1, tweede lid, 1°, van dezelfde wet, van het vermoeden van onschuld zoals gewaarborgd door artikel 6.2 van het EVRM, en van artikel 8 van het EVRM. Hij betoogt dat de bestreden beslissingen steunen op feiten waarvoor hij enkel werd verhoord, dat de beslissingen hem ter kennis werden gebracht nog voor het verhoor was beëindigd, en dat hij op 7 november 2025 nog niet door de onderzoeksrechter in verdenking was gesteld. Hij leidt daaruit af dat het vermoeden van onschuld wordt geschonden en dat de feiten van vereniging van misdadigers elke grondslag missen zolang zij niet bewezen zijn verklaard. Met betrekking tot artikel 8 van het EVRM voert hij aan dat de bestreden beslissingen hem beletten contact te onderhouden met zijn familieleden, die onder meer in Duitsland gevestigd zijn.

3.2.2. De Raad merkt op dat artikel 6 van het EVRM niet van toepassing is op geschillen over de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Dergelijke geschillen betreffen geen burgerlijke rechten en verplichtingen en evenmin de gegrondheid van een strafvervolging (EHRM 5 oktober 2000, nr. 39652/98, *Maaouia t. Frankrijk*; RvS 13 december 2011, nr. 216.838). Verzoeker kan zich niet dienstig op artikel 6.2 van het EVRM beroepen.

Het vermoeden van onschuld belet de gemachtigde niet om op grond van een eigen onderzoek een standpunt in te nemen over het gedrag van een vreemdeling in het licht van feiten die nog niet tot een

definitieve strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 11 juni 2015, nr. 231.531). Ook het Hof van Justitie oordeelt dat een strafrechtelijke veroordeling niet vereist is en dat de enkele verdenking dat een naar nationaal recht als misdrijf strafbaar gesteld feit werd gepleegd, samen met andere elementen betreffende het specifieke geval, de vaststelling van een gevaar voor de openbare orde kan rechtvaardigen (HvJ 11 juni 2015, C-554/13, *Zh. en O.*, pt. 51 en 52).

Verzoeker leidt uit het ontbreken van een inverdenkingstelling af dat de hem verweten feiten grondslag missen. Die redenering veronderstelt dat de strafrechtelijke afhandeling bepalend is voor de beoordeling door de gemachtigde. Dat is niet het geval. Een beslissing om niet te vervolgen of om niet in verdenking te stellen kan op beleids- of opportuniteitsgronden berusten en houdt op zich geen vaststelling in over de feiten. De beoordeling van de belangen verbonden met de handhaving van de openbare orde valt dan ook niet noodzakelijk samen met de beoordeling die aan een strafrechtelijke vervolging ten grondslag ligt (HvJ 11 juni 2015, C-554/13, *Zh. en O.*, pt. 59). De feiten vinden steun in een administratief politieverslag van 7 november 2025 waarbij verzoeker met drie andere personen werd aangetroffen in een wagen met Franse nummerplaat, en waarin inbrekersmateriaal werd aangetroffen en materiële indicaties van betrokkenheid bij diefstal (administratief dossier, stuk 16). Verzoeker voert geen enkel element aan ter weerlegging van deze vaststellingen.

Waar verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissingen hem ter kennis werden gebracht nog voor het verhoor was beëindigd, wijst hij niet aan welk stuk van het administratief dossier die bewering staaft. Uit het dossier blijkt dat verzoeker op 7 november 2025 werd gehoord door de politiezone Regio Rhode en Schelde en dat het formulier hoorrecht op die datum werd ingevuld (administratief dossier, stuk 2). De bestreden beslissingen dateren van dezelfde dag en nemen de verklaringen van verzoeker over, in het bijzonder zijn verklaring geen gezinsleven en geen minderjarige kinderen in België te hebben en geen medische problemen te hebben. Voorts toont verzoeker niet aan welke elementen hij nog had willen aanvoeren en waarmee geen rekening zou zijn gehouden.

Verzoeker maakt geen schending aannemelijk van artikel 7, eerste lid, 3°, tweede en derde lid, van artikel 74/14, § 3, 3°, of van artikel 74/11, § 1, tweede lid, 1°, van de vreemdelingenwet.

3.2.3. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 8 van het EVRM, blijkt uit het formulier hoorrecht (administratief dossier, stuk 2) dat verzoeker verklaarde geen familie in België te hebben, maar wel in Moldavië, en dat hij sinds twee dagen in België verbleef.

Verzoeker voert thans aan dat hij familie heeft die "*onder andere*" in Duitsland is gevestigd en dat de bestreden beslissing het contact met hen in de weg zou staan. De Raad merkt op dat verzoeker deze familieleden niet nader identificeert, noch dat hij aangeeft in welke verhouding hij tot hen staat en wat de aard is van de banden die hij met hen onderhoudt.

Verzoeker verwijst zelf naar de rechtspraak volgens welke tussen verwanten pas van een door artikel 8 van het EVRM beschermd gezinsleven kan worden gesproken indien naast de afstammingsband een vorm van afhankelijkheid blijkt, wat verzoeker geenszins aantoont.

Bovendien ziet de Raad niet in waarom het contact met deze familieleden zou worden verhinderd. Verzoeker voert geen hinderpalen aan waarom deze familieleden hem niet in Moldavië zouden kunnen bezoeken, of het contact via communicatiemiddelen niet kan volstaan. Het inreisverbod vermeldt bovendien uitdrukkelijk dat het enkel voor het grondgebied van België geldt indien verzoeker over een geldige verblijfstitel van een lidstaat beschikt.

Een schending van artikel 8 van het EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

<u>Enig artikel</u>

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op zestien september tweeduizend zesentwintig door:

C. VERHAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,

A.-M. DE WEERDT

De voorzitter,

C. VERHAERT